

SADRŽAJ

PREDGOVOR	XI
KRATICE	XV
ZAKONODAVNA DELEGACIJA I PARLAMENTARIZAM U SUVREMENIM EUROPSKIM DRŽAVAMA	
UVOD	1
1. EVOLUCIJA IDEJE O ZAKONODAVNOJ DELEGACIJI	7
1.1. NAČELO DIOBE VLASTI I ODREĐENJE DRŽAVNIH FUNKCIJA	7
1.2. PRIMJENA NAČELA DIOBE VLASTI: PARLAMENTARIZAM	9
1.2.1. Parlamentarni monizam i monizam izvora prava	11
1.2.2. Parlamentarni dualizam i dualizam izvora prava	14
1.2.2. a) Autoritarni dualizam	15
1.2.2. b) Klasični ili ortodoksni dualizam	17
1.2.2. c) Umjereni dualizam	18
1.2.3. Britanski parlamentarizam specifično shvaćene diobe vlasti	19
1.3. EVOLUCIJA TEORIJA O ZAKONODAVNOJ DELEGACIJI KAO VRSTI REGULATORNIH OVLAŠTI EGZEKUTIVE U PARLAMENTARNIM DRŽAVAMA	21
1.3.1. Narodni suverenitet, <i>volonté générale</i> i zakonodavna delegacija: J. Locke i J. J. Rousseau	21
1.3.2. Njemačka klasična doktrina: P. Laband, G. Jellinek, C. Schmitt	23
1.3.3. Francuska klasična doktrina: L. Duguit, M. Hauriou, R. Carrè de Malberg	25

1.3.4. Talijanska klasična doktrina: V. E. Orlando i G. Zanobini	28
1.3.5. Britanska specifičnost: pragmatizam i fleksibilnost	30
1.4. REGULATORNE OVLAŠTI VLADE: UVODNI USPOREDNI OSVRT	32
1.4.1. Njemačka	32
1.4.2. Francuska	35
1.4.3. Italija	38
1.4.4. Ujedinjeno Kraljevstvo	41
1.4.5. Republika Hrvatska	43
1.5. REGULATORNE OVLAŠTI VLADE: KATEGORIZACIJA	46
1.5.1. Mogući pristupi kategorizaciji uredbi	46
1.5.2. Uredbe za primjenu ili izvršenje zakona	47
1.5.3. Funkcionalni poremećaj djelokruga	48
1.5.3. a) Uredbe na temelju neposredne ustavne ovlaštati	48
1.5.3. b) Uredbe iz nužde	48
1.5.3. c) Regulatorne ovlaštati vlade koje čine zakonodavnu delegaciju u pravom smislu	50
2. POJAM I PRAVNA PRIRODA ZAKONODAVNE DELEGACIJE	51
2.1. ZAKONODAVNA DELEGACIJA KAO INSTITUT JAVNOG PRAVA	51
2.1.1. Elementi definicije “delegacije”	53
2.1.1. a) “Davanje” ovlaštati ili “prijenos” ovlaštati	53
2.1.1. b) Moć delegirajućeg subjekta nad ovlaštati koju delegira	56
2.1.1. c) Derogacija pravnim poretkom ustanovljenih nadležnosti	57
2.1.2. Delegacija v. nalog i delegacija v. koncesija	58
2.2. PRIRODA DELEGIRANE OVLAŠTI	60
2.2.1. Priroda zakonodavne ovlaštati	61
2.2.1. a) Sadržaj zakonodavne ovlaštati	61
2.2.1. b) Objekt zakonodavne ovlaštati	62
2.2.1. c) <i>Causa</i> zakonodavne ovlaštati	62

2.2.2. Priroda delegirane zakonodavne ovlasti	65
2.2.2. a) Objekt delegirane zakonodavne ovlasti	65
2.2.2. b) <i>Causa</i> delegirane zakonodavne ovlasti	66
3. OSNOVNI SUBJEKTI I SUBJEKTI NADZORA	
ZAKONODAVNE DELEGACIJE	67
3.1. TIJELO KOJE DONOSI ODLUKU O DELEGACIJI	67
3.2. DESTINATARI ZAKONODAVNE DELEGACIJE	70
3.3. ULOGA DRŽAVNOG POGLAVARA U ZAKONODAVNOJ DELEGACIJI	73
3.3.1. Promulgacija i emanacija	75
3.3.2. Teorije o pravu nadzora državnog poglavara putem emanacije	78
3.3.3. Odgovori prakse	81
3.3.3. a) Francuska	81
3.3.3. b) Italija	82
3.4. SUBJEKTI NADZORA ZAKONODAVNE DELEGACIJE	84
3.4.1. Parlamentarni odbori, domovi parlamenta i parlament u cjelini	85
3.4.1. a) Nadzor delegirajućeg zakona tijekom donošenja ..	85
3.4.1. b) Nadzor akta koji se donosi na temelju delegacije tijekom donošenja	86
3.4.1. c) Nadzor akta koji se donosi na temelju delegacije nakon donošenja	96
3.4.2. Ustavnosudska tijela	100
3.4.2. a) Nadzor delegirajućeg zakona tijekom donošenja	101
3.4.2. b) Nadzor delegirajućeg zakona nakon donošenja ..	104
3.4.2. c) Nadzor akta koji se donosi na temelju delegacije nakon donošenja	107
3.4.3. Upravnosudska, upravna i sudska tijela	111
3.4.3. a) Nadzor delegirajućeg zakona tijekom donošenja .	112
3.4.3. b) Nadzor akta koji se donosi na temelju delegacije tijekom donošenja	113
3.4.3. c) Nadzor akta koji se donosi na temelju delegacije nakon donošenja	114

3.4.4. Sudjelovanje javnosti, stručnjaka i interesnih skupina	118
4. UVJETI I GRANICE ZAKONODAVNE DELEGACIJE	121
4.1. VREMENSKO OGRANIČENJE	121
4.2. ZAKONSKI REZERVAT	126
4.2.1. Pojam, <i>ratio</i> i funkcije zakonskog rezervata	126
4.2.2. Neka tumačenja zakonskih rezervata u kontekstu zakonodavne delegacije	130
4.2.2. a) Njemačka: “ <i>Gesetzesvorbehalt</i> ”, “ <i>Parlamentsvorbehalt</i> ” i “ <i>Wesentlichkeitstheorie</i> ”	130
4.2.2. b) Francuska: “ <i>ratification de traité</i> ” i “ <i>loi organique</i> ”	134
4.2.2. c) Italija: “ <i>riserva di legge</i> ”, “ <i>riserva di legge costituzionale</i> ” i “ <i>riserva di legge formale o riserva d’assemblea</i> ”	135
4.2.2. d) Zakonski rezervat u Republici Hrvatskoj	138
4.3. ODREĐENJE OBJEKTA, SVRHE I USMJERENJA DELEGIRANE OVLAŠTI	142
4.3.1. Njemačka: “ <i>Inhalt, Zweck und Ausmaß</i> ” v. “ <i>Wesentlichkeitstheorie</i> ”	142
4.3.2. Francuska: određenost programa i preciznost svrhe	146
4.3.3. Italija: “ <i>oggetti definiti</i> ” i “ <i>principi e criteri direttivi</i> ”	150
4.3.4. Republika Hrvatska: “Pojedina pitanja iz djelokruga Hrvatskog sabora”	154
4.4. NORME MEĐUNARODNOG PRAVA KAO OGRANIČENJE ZAKONODAVNE DELEGACIJE	156
4.5. SPECIFIČNE GRANICE UPORABE DELEGIRANE OVLAŠTI: UJEDINJENO KRALJEVSTVO	158
4.5.1. “ <i>Ultra vires</i> ”: prekoračenje ovlasti – pitanje zakonitosti ..	159
4.5.2. “ <i>Irrationality/unreasonableness</i> ”: neracionalnost/nerazumnost delegiranog zakonodavstva	162

5. POSEBNI SLUČAJEVI ZAKONODAVNE DELEGACIJE	165
5.1. ZAKONODAVNA DELEGACIJA I SEKUNDARNO ZAKONODAVSTVO EUROPSKE UNIJE	166
5.1.1. Položaj nacionalnih parlamenata u stvaranju i primjeni sekundarnog zakonodavstva EU	169
5.1.1. a) Njemačka	169
5.1.1. b) Francuska	176
5.1.1. c) Italija	181
5.1.1. d) Ujedinjeno Kraljevstvo	188
5.1.2. Suradnja parlamentarnih odbora nadležnih za pitanja EU (COSAC) i položaj nacionalnih parlamenata sukladno odredbama Osnivačkih ugovora te Lisabonskog ugovora (<i>Reform Treaty</i>)	195
5.1.3. Osvrt na položaj Hrvatskog sabora u pretprijetnom razdoblju u odnosu na pitanja EU	201
5.2. INKORPORACIJA EUROPSKE KONVENCIJE ZA ZAŠTITU LJUDSKIH PRAVA U UJEDINJENOM KRALJEVSTVU I ZAKONODAVNA DELEGACIJA: “REMEDIAL ORDERS”	204
5.3. ZAKONODAVNA DELEGACIJA RADI PRIKUPLJANJA I POJEDNOSTAVLJENJA PRAVA	207
5.3.1. Francuska: “ <i>codification et simplification</i> ”	207
5.3.2. Italija: “ <i>testi unici</i> ”	211
5.3.3. Ujedinjeno Kraljevstvo: “ <i>deregulation</i> ”	216
5.4. KVAZIDELEGACIJA: “DELEGIFICAZIONE”	220
6. ZAKONODAVNA DELEGACIJA I VLADAVINA PRAVA	227
6.1. VLADAVINA PRAVA – ODREĐENJE POJMA	227
6.2. PRAVNI AKTI U ZAKONODAVNOJ DELEGACIJI	231
6.2.1. Delegirajući akt	233
6.2.2. Akti doneseni na temelju zakonske ovlasti	236
6.2.2. a) Položaj akata donesenih na temelju zakonodavne delegacije s obzirom na subjekte nadzora	237

6.2.2. b) Odnos akta donesenog na temelju zakonodavne delegacije i delegirajućeg zakona	242
6.2.2. c) Odnos akta donesenog na temelju zakonodavne delegacije i drugih zakona	244
6.2.2. d) Retroaktivnost akta donesenog na temelju zakonodavne delegacije	247
6.3. ZAKONODAVNA DELEGACIJA: SUKOB ILI SUGLASJE S NAČELOM VLADAVINE PRAVA?	250
7. TRANSFORMACIJA ZAKONODAVNE DELEGACIJE I NJEN ODRAZ NA USTROJSTVO VLASTI SUVREMENIH EUROPSKIH PARLAMENTARNIH DRŽAVA	253
7.1. TENDENCIJE RAZVOJA ZAKONODAVNE DELEGACIJE U USPOREDNOM PRAVU	254
7.1.1. Njemačka	254
7.1.2. Francuska	256
7.1.3. Italija	259
7.1.4. Ujedinjeno Kraljevstvo	262
7.1.5. Republika Hrvatska	265
7.2. PRIMJEDBE O REDEFINIRANJU FUNKCIJA PARLAMENTA I VLADE	267
7.2.1. Zakonodavna delegacija: spoj usmjeravanja državne politike i normativne djelatnosti	267
7.2.2. Prijedlozi za transformaciju instituta zakonodavne delegacije u RH	270
7.3. PROMJENE U NADZORNIM FUNKCIJAMA USTAVNOSUDSKIH TIJELA	272
ZAKLJUČAK	277
POPIS PROPISA	291
POPIS ODLUKA USTAVNOSUDSKIH FORUMA, UPRAVNIH TIJELA I NADNACIONALNIH TIJELA	303
LITERATURA	311
KAZALO POJMOVA	329